dosarul nr.2-850/2023 /2-23050197-38-2-05042023-1/

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

04 septembrie 2023 municipiul Orhei

Judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul central, Cristina TROIANOVSCHI

examinând în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă la cererea cu valoare redusă depusă de întreprinderea mixtă ”Incaso” societate cu răspundere limitată împotriva pârâtei Vechiu Maia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces.

La data de 05 aprilie 2023, reclamantul întreprinderea mixtă ”Incaso” societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Vechiu Maia privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 03 iunie 2019, Vechiu Maia a primit de la „Sebo Credit” S.R.L un împrumut (sume de bani) în temeiul dispoziţiilor de plată în numerar. Potrivit prevederilor cu privire la oferirea împrumuturilor pe termen lung, Vechiu Maia s-a obligat să achite în termenul şi în condiţiile acceptate suma împrumuturilor, dobînzei contractuale şi a comisionului.

A specificat că pentru nerespectarea termenilor de rambursare a împrumuturilor, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lîngă suma ratelor de plată a împrumutului, remuneraţii contractuale (plata ratei dobînzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) şi o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întîrziere.

A invocat că pârâta nu și-a executat integral obligațiile asumate, iar la reclamația expediată în adresa împrumutatului privind informarea despre nerespectarea condițiilor contractuale și rezilierea anticipată a contractului, nu a reacționat.

A relatat că ulterior datoria pârâtei a fost cesionată Companiei de gestiune a creanțelor întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată.

A precizat că la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria pârâtei Vechiu Maia față de reclamant constituie suma de 12 040 lei ce constă din costul total

al împrumutului restant în mărime de 8 000 lei și penalitatea contractuală în mărime de 4040 lei.

Reclamantul întreprinderea mixtă ”Incaso” societate cu răspundere limitată solicită încasarea de la pârâta Vechiu Maia, a datoriei la împrumut în mărime de 12 040 lei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Procedura de examinare a cauzei:

În temeiul art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform art. art. 276^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

Întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, după primirea cererii cu valoare redusă, s-a dispus comunicarea pârâtului a copiei acțiunii cu anexele, fiind explicat dreptul pârâtului de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării.

Pârâtei Vechiu Maia i s-a expediat corespondența la adresa domiciliului indicat în cererea de chemare în judecată și la adresa înregistrată în Registrul populației conform informației furnizate de PIGD, ambele avize au parvenit nerecepționate, fiind restituite cu mențiunea „nereclamat” /f.d.30-33/. În consecință, pârâta a fost citată legal, în conformitate cu art. 108 CPC, prin intermediul avizului publicitar în „Makler” publicat la 20 iulie 2023. /f.d. 37/

Prin urmare, pârâta Vechiu Maia, fiind înștiințată legal despre necesitatea prezentării referinței și a înscrisurilor ce ar proba poziția sa față de pretențiile din acțiune, în termenul acordat, a omis să se conformeze cerințelor.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței.

Examinând acțiunea înaintată de întreprinderea mixtă ”Incaso” societate cu răspundere limitată împotriva pârâtei Vechiu Maia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, studiind materialele dosarului, apreciind probele administrate și raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce

guvernează spețа, judecătorul ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată, urmează a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Materialul probator al cauzei atestă că în baza contractului de credit nebancar nr. AG7315525 din 03 iunie 2019 și anexei nr. AM5639883 din 06 octombrie 2020, organizația de creditare nebancară ”Sebo Credit” societate cu răspundere limitată a acordat pârâtei Vechiu Maia un împrumt în mărime de 5 000,00 lei, cu o dobândă în mărime de 127 lei, dobândă anuală efectivă în mărime de 291,14%. /f.d.9/

Totodată, în temeiul contractul de credit nebancar nr. AG7315525 din 03 iunie 2019 și anexei nr. AM4543486 din 22 decembrie 2020, încheiat între organizația de creditare nebancară ”Sebo Credit” societate cu răspundere limitată și pârâta Vechiu Maia, OCN ”Sebo Credit” SRL a acordat pârâtei un împrumt în mărime de 3 000,00 lei, cu o dobândă în mărime de 311 lei, dobândă anuală efectivă în mărime de 39,61% ./f.d.12/

Conform dispoziției de plată din 06 octombrie 2020 și 22 decembrie 2020 se confirmă achitarea din contul OCN ”Sebo Credit” SRL în beneficiul lui Vechiu Maia

a sumei de 5 000 lei și 3 000 lei pentru acordarea împrumutului în baza contractului nr. AG7315525. /f.d. 10, 13/.

În temeiul certificatului de datorie conform contractului de împrumut, debitorul Vechiu Maia a achitat suma de 3 960 lei, care a fost transferată în contul penalității. /f.d.17/

Totodată, din materialele cauzei se atestă că, la data de 31 decembrie 2021 între compania OCN „Sebo Credit" SRL în calitate de cedent şi compania ÎM "Incaso" SRL în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune nr. 2021/12_8. /f.d.23/

Conform pct. 1.1 al contractului de cesiune, obiectul contractului constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a drepturilor de creanță împotriva debitorilor cedentului.

Prin actul de primire predare a creanței la contractul de cesiune a creanțelor din 31 decembrie 2021, s-a cesionat de către „Sebo Credit" societate cu răspundere limitată şi respectiv, s-a preluat de Î.M „Incaso" societate cu răspundere limitată, creanța debitorului Vechiu Maia, care reiese din contractul de împrumut nr. AG7315525 din 03.06.2019 în sumă de 12 040 lei /f.d.22/.

La data de 23 februarie 2023, reclamantul întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată a expediat în adresa pârâtei o somație despre restituirea împrumutului, care nu a fost reclamată de către pârât. /f.d.20-21/

Conform art. 823 alin. (1) Cod civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. (2) Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. (3) Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.

Potrivit art. 827 Codu civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

La caz, ÎM "Incaso" SRL în calitate de reclamant, în temeiul contractului de cesiune, solicită încasarea de la Vechiu Maia, a datoriei ce rezultă din contractul de credit nebancar nr. AG7315525 din 03.06.2019, încheiat între OCN „Sebo credit" SRL și Vechiu Maia.

În conformitate cu prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi

să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 11 alin. (1) Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Conform art. 992 alin. (1) Cod civil, (1) contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Totodată conform art. 3 Cod civil, (1) Are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. (2) Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.

În baza art. 1242 alin. (1), (2) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

Conform art. 1248 alin. (1) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 1763 Cod civil, (1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Raportând cadrul legal citat mai sus la circumstanțele cauzei, instanța de judecată concluzionează că între OCN ”Sebo Credit” SRL și Vechiu Maia, au fost instituite raporturi civile de împrumut, în temeiul contractului de credit nebancar nr. AG7315525 din 03 iunie 2019 și anexelor la contract nr. AM5639883 din 06 octombrie 2020 și nr. AM4543486 din 22 decembrie 2020, în urma cărui OCN ”Sebo Credit” SRL a pus la dispoziția persoanei fizice Vechiu Maia o sumă de bani în mărime de 8 000 lei, iar ultima s-a obligat să restituie suma primită și plățile aferente contractului.

Din probatoriul administrat, s-a stabilit cert că debitorul Vechiu Maia nu și-a onorat integral obligația de plată a împrumutului asumată contractual și la notificările prealabile nu a reacționat.

Astfel, conform calculului datoriilor pe contractul de credit nebancar nr. AG7315525 din 03 iunie 2019, reclamantul pretinde încasarea datoriei din contul debitorului Vechiu Maia rezultată din neexecutarea contractului, în sumă de 12 040 lei, formată din datoria la împrumut în mărime de 8 000 lei și penalitatea în mărime de 4 040 lei. /f.d. 17/

Totodată instanța stabilește că pârâta a achitat suma de 3 960 lei în contul stingerii datoriei, care a fost transferată în contul penalității. /f.d.17/

Deoarece potrivit contractului de credit nebancar nr. AG7315525 din 03 iunie 2019 şi anexelor la contract nr. AM5639883 din 06 octombrie 2020 și nr. AM4543486 din 22 decembrie 2020, pârâta Vechiu Maia şi-a asumat obligaţia de a restitui împrumutul, respectiv, din considerentul că pârâta nu a achitat ratele potrivit cuantumului şi consecutivităţii stabilite, iar în urma acestor inacţiuni, a acumulat faţă de creditorul OCN „Sebo Credit” SRL succedat de ÎM „Incaso” SRL datorii la restituirea sumei principale a împrumutului în cuantum de 8 000 lei, judecătorul consideră pretenția întemeiată și care urmează a fi admisă.

Prin urmare, judecătorul va admite pretenţia formulată de reclamant în partea respectivă şi va încasa de la Vechiu Maia în beneficiul ÎM „Incaso” SRL a sumei de 8000 lei, cu titlu de împrumut restant.

Cît privește pretenția cu privire la încasarea penalității de întârziere în sumă de 4040,00 lei, judecătorul reține următoarele.

Conform prevederilor art. 947 alin. (1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Conform art. 947 alin. (3) Cod civil, penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

În temeiul art. 948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Judecătorul notează că prevederile referitoare la clauze penale sunt indicate la pct. 4.2.1 şi pct. 4.2.2 al cauzelor contractuale /f.d.15,16/. Astfel pct. 4.2.1 stabileşte că, în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, debitorul trebuie să plătească penalitatea de întîrziere pentru fiecare zi întîrziere, calculată ca procent stipulată în Dispozițiile speciale aplicate sumei restante din Credit începînd cu prima zi după termenul de plată și pînă plata totală a tuturor sumelor restante în baza prezentului contract. Penalitatea de întîrziere este calculată de creditor pentru zilele de restanță a debitorului, dar cel mult pînă la 100 % din suma oferită.

La pct. 4.2.2 este menţionat că, debitorul va fi considerat în încălcare cînd oricare dintre remunerații contractuale nu sînt plătite în decurs de 5 zile de la data de plată trebuind să achite suplimentar la dobândă și penalitatea de întîrziere pentru fiecare zi de întîrziere, o penalitate de încălcare precum este indicat:

MDL100-plătibili la a 6-a zi de la data plății;

MDL200- plătibili la a 16-a zi de la data plății;

MDL800- plătibili la a 26-a zi de la data plății;

Sumele indicate se aplică cumulativ. Dacă mai mult de o rată lunară este întîrziată de către Debitor, penalitatea de încălcare se va calcula și se va achita doar cu referire la prima rată lunară neachitată.

Potrivit calculului detaliat a datoriei, reclamantul ÎM ”Incaso” SRL pretinde la o penalitate contractuală în sumă de 8 000 lei, care a fost parțial achitată de către pârât în mărime de 3960. /f.d.17/

Reieșind din normele de drept citate, raportate la circumstanțele constatate, judecătorul conchide că reclamantul ÎM ”Incaso” SRL a stabilit suma penalității disproporționat de mare în raport cu obligația de bază.

Potrivit prevederilor art. 1069 alin. (1) și alin. (3) lit. b) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. (3) Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.

În temeiul art. 24 din Legea privind protecția consumatorilor, consumatorii au dreptul de a fi informaţi, în mod complet, corect şi precis, asupra caracteristicilor produselor şi serviciilor oferite de către agenţii economici astfel încît să aibă posibilitatea de a face o alegere raţională, în conformitate cu interesele lor, între produsele şi serviciile oferite şi să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinaţiei acestora, în deplină securitate.

Conform art. 1072 Cod civil, (1) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. (2) Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin. (1) din prezentul articol şi art. 1075. (3) Listele prevăzute de articolele menţionate la alin. (2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

Iar din dispoziția art. 1077 alin.(1), pct. 6 Cod civil, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.

Astfel, este de menționat că sumă de 8 000 lei calculată de ÎM ”Incaso” SRL cu titlu de penalitate, care este echivalentă sumei creditului acordat, este nejustificată și supusă nulității parțiale, din care considerente, instanța apreciază că penalitatea urmează a fi redusă la o mărime rezonabilă, în cuantumul sumei deja achitată de către pârâtă, ce constituie 3 960 lei, iar cerințele cu privire la încasarea penalității în partea ce exced suma adjudecată urmează a fi respinse.

Astfel, stabilirea unei penalități excesiv de mare în raport cu suma contractului, indică la prezența clauzei abuzive care duc la îmbogățirea nejustificată a creditorului, or, toate cheltuielile aferente trebuie să fie argumentate de către creditor.

Se atestă că, contractul de împrumut ce face obiectul cauzei este contract pre-formulat și este indubitabil contract de adeziune, întrucât nu s-a negociat, acceptarea acestuia fiind o condiție pentru a încheia orice contracte cu întreprinderea. Voința clientului se rezumă la a semna sau nu contractul.

Din considerente enunțate, judecătorul va respinge pretenția privind încasarea penalității, apreciind că suma de 3 960 lei achitată de către pârâtă cu titlu de penalitate este justificată și suficientă pentru repararea prejudiciului cauzat reclamantului prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Cheltuielile de judecată.

Reclamantul Î.M „Incaso" societate cu răspundere limitată a solicitat încasarea din contul pârâtului cheltuielile de judecată în suma de 361,20 lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, cheltuielilor de citare publică în mărime de 80 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

Conform art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Din conținutul prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) Legea taxei de stat, nr. 1216 din 03.12.92 pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se achită în mărime de 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150,00 lei şi nu mai mult de 25 000,00 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270,00 lei şi nu mai mult de 50 000,00 lei de la persoanele juridice.

Reieșind din faptul că acțiunea înaintată Î.M „Incaso" societate cu răspundere limitată a fost admisă parțial, conform art. 94 Cod de procedură civilă, judecătorul ajunge la concluzia, că cheltuielile de judecată urmează a fi compensate de Vechiu Maia și anume cu încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a taxei de stat proporțional sumei admise în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei.

În conformitate cu art. 90 lit. c) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată.

Astfel, întrucât suportarea cheltuielilor de citare publică a pârâtului Vechiu Maia se atestă la materialele cauzei prin actul de îndeplinire a serviciilor publicitare din 20.07.2023 /f.d.36-39/, instanța de judecată va admite și acest capăt de cerere și va dispune încasarea în beneficiul ÎM „Incaso” SRL cheltuielile pentru citarea publică în mărime de 80 lei.

Conform art.96 alin.(1),(1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că reclamantul a fost reprezentat în instanţa de judecată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, împuternicit în baza mandatului MA nr. 1992394 din 02.01 2023 /f.d.4/.

Potrivit ordinului de plată nr.2444 din 24 februarie 2023, IM ”Incaso” SRL a achitat în beneficiul CA Eugeniu Bujoreanu pentru asistenţa juridică acordată suma de 1 000 lei /f.d.3/.

Corespunzător la cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 000 lei, instanța ține să menționeze că la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO.

În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, examinarea cauzei în procedură scrisă, instanţa de judecată, admite cererea reprezentantului reclamantului și va încasa suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, care este una reală şi rezonabilă.

În conformitate cu art.82, 94, 96, 236 – 241, 276^2 – 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e

Se admite parţial cererea cu valoare redusă înaintată de întreprinderea mixtă ”Incaso” societate cu răspundere limitată împotriva pârâtei Vechiu Maia privind încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Vechiu Maia, născută la data de *****, cod personal *****, domiciliată în mun. *****în beneficiul întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată, cod fiscal 1009600029036, cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 10 b, datoria în temeiul contractului de credit nr. AG7315525 din 03.06.2019

în mărime de 8 000,00 (opt mii)lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat proporțional sumei admise în mărime de 270 (două sute șapte zeci,00) lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1 000 (una mie,00) lei și cheltuieli de citare publică în mărime de 80 (optzeci) lei.

În rest pretențiile privind încasarea penalității și compensarea cheltuielilor de judecată în mărimea excedentă se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediu central.

Judecătorul,

Judecătoriei Orhei, sediul Central /semnătura/ Cristina TROIANOVSCHI

Copia corespunde originalului Cristina TROIANOVSCHI